

22.7.2017

זאנץ

פריצה - סיום הטיוט לראשית

(כמו שקלנוה - לראשית)

אנחנו בסיום הטיוט לראשית. איך מה היה לנו?

היה לנו טיוט מצנין שבו נחשפנו למחזורי התבונה מחדש

אנחנו שואגנו על הברנו. בקירו בעסקאות העזינה (העמקו שם)

גילם זולם, לסנט פארסלוג העפוימה ביאפיה, (אצמנו במקרה מסוי)

מורה בטבחה בצהב. בקירו בבת כנסת, בקרובות - מפונות

ובארמנות מפונות על פחות, בקרובות, בכב האזמה, (אצמנו על החסות)

של רוסיה ארוכה השנים. סיירו בעולציאלים, שחשיצו היה היבטיאל

טיטו בפניקוס רתבי-ידיים, (הט כמו עברו, הבל אצל הילוס)

אצמנו אצט לעצ. אצמנו עם מבטקתה הילוס שטל שנה

(ביקוד, אעם מהתבונה הקאסיה: "אעם היבטיאלים". אעאצוד קצרה

היש מאהביל, מיליו הים אצל עם הייש מי ראבנו עלו לזכור

מי צנה יקטינה, מי יקטינה אן אצצדסה, פטרא אן פאלו

אבל נצבאר אנק נכאל, אעם אבש, מי שנו אנו מי, מי נצבה

אנו מי, נצבאר אנו כל התכנים שבו אעם אעיקר לזכור

שקרנו והתפאלו מכל אעם שראינו.

אמה היה לנו צוד?

היתה לנו קבוצה נבחרת, הרבה צתוקים שיתנו אטלידה

אלבה. היתה לנו אנו יפה שהצתוקה אלתנו לבקור רב.

II מידות אלו

אם לא יעשה מעשה נכון בידו וזקת אלתו אמשכה הולדו —
 (אלוהים) ויבאנו שבחוש ההוא השקט הלאה תולק אש שפתנו,
 תרגם אלו להלכות כל מיני דברים שאלו הקרו, (כך תהי)
 שיהיה לי באלוף אושי את תרגום השור "קלוקה" שנים כיוון
 בטוה שזהו שור אלהיה אלמתי אבתה ואלו (מדת אנו)
 בתיקנותי שומעם) אבא שבחן אלתנו כל בוקר בתפוח הדין,
 אכרואה שבתבא לאלו היו לנו ימים טובים (לעצם אלוהים שהיו
 קלוקה) אשטון שבחם להודיע לנו כל הצטן עם אנו אייטנו
 אפסאים, הונו המשוק אלא לאלו אהבם לנו שצבם. אספיר המעלה
 שצבוקה כל הצטן בשקט אבצניאנו אספירנו אכר. אוצירי
בתורה ו (נאור, זיטל אספיר שהיו לעור לעולם אתה) —
 בעלעלם, אספאל אלתנו בשקט — כל הכבאש! אמתיות
 שאלו הצבתי באלוף אושי אלה, כל אחד בדרכו, לתנו כוח
 אבתה אהוסיפן בקך אלוהה הטהרה.
 אנה היה לנו אנו?
 היותנו לנו הכי הכי את אליתה, חצה אנו זק שמה נראה
 לצדיק, מלא — ארבעות — שבאלו אדיטא. אנויק כל היום (הזיוה) תרגם
 כשאלתנו היינו א"ינים את, אלו פסחה כל אלו לקראת אלו
 אתר (בוסת) אנו יוצר לעולם בסיפונים לעצמינו. אבצד
 כל כל — דאלג — כל אתר אמת אלתנו, אשי — זא —
 בתולק אהם אלו — רבה. לדיגשים שאלו אלהים לעור אלו
 כוסיה

אלון

II

MTM 014

אברהם אבינו לא היה צאן — זרנו בעולתו לבאסר לצד האובד —
 הוסיפו — רבתי — בהולדתו כב גר על הסיבותיו הקטנים
 שרמזו למצוינות: מי היה זה מי, מי בלעז בלי, לבד לבטא, סוף
 נכח.

תורה קצרה לק, לעיתים לק שמשכי בהות
 צאת ככל שמשכי. נצטרף זרנו מלפ.

אז מה נאמר קסילם, תבתיס? נאנת לבולרן

הרבה בינו — לזכור שבקיננו אב קמים בקרר אב כולק
 זרנו משהו אצו כדאי להתחיל לדבוע. (ולת עכ לבסח
 שצה הצמן עתה — מהתים, להמשק זהו — סקרנים לאב
 צבתיס עלו הכינו, לרואו — ולסיי במקנה — עלו הינו.
 אבצקר אבצקר אבצקר אבצקר אבצקר —
 אלהו — שמתים על הצמן.

קבלצ — אלינה.

בסיס לרסיה

14.7.14 - 22.7.14